

Arrest

nr. 79 055 van 12 april 2012
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN, IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 10 februari 2012 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 14 juni 2010.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het arrest nr. 217 605 van 31 januari 2012 van de Raad van State waarbij het arrest nr. X van 27 september 2010 van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen wordt vernietigd.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 23 februari 2012 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 28 maart 2012.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. VAN ISACKER.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat D. VAN EENOO, en van attaché G. HABETS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker die volgens zijn verklaringen België binnenkwam op 20 juli 2009, verklaart er zich op 22 juli 2009 vluchteling.

1.2. Op 22 oktober 2010 werd een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen die per aangetekend schrijven op 25 oktober 2010 naar verzoeker werd gestuurd. Het beroep door verzoeker bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen ingesteld werd op 27 september 2010 bij arrest nr. 48.631 verworpen. Dit arrest werd op 31 januari 2012

door de Raad van State bij arrest nr. 217 605 vernietigd en de zaak verwezen naar een anders samengestelde kamer van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaarde de Afghaanse nationaliteit te bezitten en Pashtun te zijn van origine. U werd in 1987 geboren in Kabul. Uw vader was in het verleden actief voor de Democratische Volkspartij van Afghanistan. Ingevolge politieke problemen van uw vader verhuisde uw familie in 1385 (2006 volgens de Gregoriaanse kalender) naar het dorp Sayed Ali in het district Qarabagh van de provincie Ghazni. Jullie hadden daar land. Uw oudste broer, Hamed, opende er een apotheek. Op een avond werd er op de deur geklopt om 9 of 10 uur 's avonds. Het waren drie talibs. Ze zeiden dat ze medicijnen nodig hadden voor een zieke persoon en vroegen u met hen mee te gaan naar de apotheek. U ging, vergezeld van vijf talibanleden, naar de apotheek. Terwijl twee van hen buiten wachtten, ging u binnen met een derde talib. Aangezien u zelf niet wist welke medicijnen u hen moest geven, belde u uw boer op. U nam de medicijnen en hoorde plots schieten. De twee talibs die voor de apotheek hadden gestaan renden weg en uzelf rende naar buiten, samen met de andere talib. Deze laatste vroeg u of u de autoriteiten gebeld had, maar u ontkende. U rende ook weg, maar werd achtervolgd door de overheidsdiensten. Deze arresteerden u omdat ze u ervan verdachten bij de taliban te horen. Ze sloten u gedurende vijf dagen op en mishandelden u. Op de vierde dag kwam u vader naar u toe. Hij zag dat u in kritieke toestand was en u werd naar het ziekenhuis gebracht. De volgende dag bezocht uw vader u in het ziekenhuis. U kon zomaar het ziekenhuis verlaten en jullie vertrokken samen naar Kabul waar u werd voorgesteld aan een smokkelaar. Op 27 mizan 1388 (19 oktober 2009 volgens de Gregoriaanse kalender) verliet u Afghanistan. U kwam via Iran, Turkije, Griekenland en voor u onbekende landen naar België, waar u aankwam op 26 december 2009 en asiel aanvraag op 28 december 2009. Toen u in Urumia (Iran) was, belde u met uw moeder. Ze vertelde u dat de taliban gekomen waren en uw vader hadden meegenomen. Uw oudste broer was op de vlucht geslagen. De taliban hadden ook uw zus, Arezo, verkracht.

Ter ondersteuning van uw asielaanvraag legt u uw taskara voor, de partijlidkaart van uw vader, vertalingen hiervan en een aantal foto's van uw vader.

B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat u doorheen uw verklaringen een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie van Genève of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming niet aannemelijk heeft gemaakt.

Zo blijkt u in de eerste plaats niet in staat coherente en precieze verklaringen af te leggen met betrekking tot uw profiel, uw activiteiten in Ghazni en de aanleiding voor het vertrek van uw familie uit Kabul, waardoor er onduidelijkheden bestaan rond uw recente bezigheden en verblijfplaatsen. Het is in de eerste plaats zeer merkwaardig dat uw familie vanuit vluchtte vanuit Kabul naar het district Qarabagh in Ghazni, gezien de slechte veiligheidstoestand in de regio zonder dat u, of iemand van uw familie, precies weet waarom of zich hierbij vragen stelde. Uit uw verklaringen blijkt dat uw vader een belangrijk politiek figuur zou zijn (gehoorverslag CGVS, p. 3 en 4). Zo kreeg hij Kabir Ranjbar en Generaal Ayub regelmatig over de vloer. Hij zou echter op een bepaald moment "een probleem" hebben gekregen met de toenmalige overheid, u weet niet dewelke, en zijn huis in Kabul hebben verkocht om naar Ghazni te verhuizen (gehoorverslag CGVS, p. 3) Wat uw vader precies deed voor deze partij weet u niet (gehoorverslag CGVS, p. 4). Ook over de mannen die u vermeldde, Kabir Ranjbar en Generaal Ayub, wist u weinig te vertellen, behalve dan dat uw vader er geheime vergaderingen mee hield, dat Kabir Ranjbar nu in het parlement zit en dat Generaal Ayub nu gevlucht is (gehoorverslag CGVS, p. 4). Dat u uw vader hier niet naar kon vragen omdat hij toch niks zou zeggen is louter hypothetisch, en staat onvoldoende dit fundamenteel gebrek aan kennis over de reden van jullie verhuis. Later tijdens het gehoor verklaarde u bij de vraag of er familieleden voor de Afghaanse autoriteiten werken dat uw vader dit deed, maar wanneer hij daarmee stopte, kan u niet zeggen, dit zou voor jullie vertrek uit Kabul zijn geweest maar u beweert er verder niets over te weten (gehoorverslag CGVS, p.9). Het is zeer vreemd dat u als jongeman met een opleiding van twaalf jaar en een ambitie om rechten te studeren (gehoorverslag CGVS, p. 6), niet beter op de hoogte blijkt van uw vaders politieke en professionele activiteiten, temeer daar ze een enorme impact hebben gehad op uw eigen leven.

Uw vader zou ergens tussen het stopzetten van zijn activiteiten en jullie vlucht naar Ghazni ook een winkel hebben geopend in Kabul (gehoorverslag CGVS, p. 2-3). Met betrekking tot die voedingswinkel legde u opvallend vage en zelfs tegenstrijdige verklaringen af. Zo vermeldt de vragenlijst van de Dienst Vreemdelingenzaken dat u een voedingswinkel uitbaatte in Kabul (zie administratieve dossier). U vatte uw gehoor op het CGVS aan met te zeggen dat dit niet correct was, dat de winkel van

uw vader was en dat u er enkel werkte (gehoorverslag CGVS, p. 2). Later verklaarde u echter dat uw vader geen job had na de ineenstorting van de Democratische Partij (gehoorverslag CGVS, p. 3). Toen u dan met die winkel werd geconfronteerd, verklaarde u plots dat hij inderdaad een voedingswinkel had (gehoorverslag CGVS, p. 3). U beweerde u plots er echter niet te hebben gewerkt, want ging naar school, in tegenstelling tot uw verklaring in het begin van het gehoor (gehoorverslag CGVS, p. 6). U werd hiermee geconfronteerd en ontkende gewoon gezegd te hebben dat u er werkte, terwijl het anders blijkt uit het gehoorverslag. Dit alles is zeer merkwaardig en doet vragen rijzen over uw activiteiten in Kabul. Ook over uw activiteiten in Ghazni blijkt u zeer vaag. Voor een periode van meer dan drie jaar (van 2005 tot 2009 ongeveer), had u geen job, zocht u er ook geen en studeerde u niet verder. Uw activiteiten beperkten zich tot binnenzitten en boeken lezen. Het was immers te gevaarlijk voor u om buiten te gaan in Ghazni (gehoorverslag CGVS, p. 6). Dit is toch wel zeer beperkt voor een jongeman van 18 à 20 jaar die een opleiding genoten heeft. Ook uw vader, die blijkbaar toch een politiek actief figuur was geweest en aanzien genoten had en in Kabul ook een voedingswinkel had zou hebben gehad, bleek achteraf in Ghazni geen enkele activiteit te ontplooien (gehoorverslag CGVS, p. 6). Ook uw broer Omid zou geen activiteiten hebben gehad in Ghazni (gehoorverslag CGVS, p. 9). Hierdoor ontstaan ook twijfels over uw vertrek in 1385 naar Ghazni.

Ook de verklaringen die u aflegde met betrekking tot uw asielrelaas blijken weinig geloofwaardig. De taliban vroeg uw hulp omdat ze een gewonde hadden. Het is echter vreemd dat ze u niet gezegd hebben om wat voor wonden het ging of wat ze precies nodig hadden, terwijl toch kan verwacht worden dat ze de verwondingen konden beschrijven, u kan echter niet zeggen wat er met de gewonde gebeurd was (gehoorverslag CGVS, p. 13). U zou uw broer gebeld hebben terwijl de taliban in de apotheek stond. Ondanks het feit dat ze u konden horen en het gesprek konden volgen, verdachten ze u er naderhand toch van de autoriteiten te hebben ingelicht (gehoorverslag CGVS, p. 13). U kon echter niet verklaren waarom zij dit dachten. Nadat u was opgepakt door de autoriteiten, werd u gevangengezet, maar u hebt er blijkbaar geen enkel idee van waar. Het is eventueel nog te begrijpen dat u niet weet waar u bent op het ogenblik dat u er was opgesloten, maar dat u dit nog niet weet nadat uw vader was langsgekomen en jullie samen vanuit de plaats waar u was opgesloten naar het ziekenhuis zijn gegaan, is dan weer zeer merkwaardig (gehoorverslag CGVS, p. 14). Toen u daarop gewezen werd, zei u dat u naar het politiedepartement werd meegenomen en dat daar dan natuurlijk een gevangenis moest zijn, waar deze was kon u dan weer niet zeggen (gehoorverslag CGVS, p. 15). Toen hieruit dan werd afgeleid dat u in het politiedepartement was, verklaarde u dan weer dat u het eigenlijk niet wist.

Waarom het vier dagen duurde vooraleer uw vader u opzocht, is niet geheel duidelijk (gehoorverslag CGVS, p. 12 en p. 15). U kan ook niet verduidelijken hoe uw vader wist dat u op die plaats, die u niet kon benoemen, was opgesloten. Toen hij u uiteindelijk aantrof, was u in kritieke toestand en moest u bijgevolg naar een ziekenhuis gebracht worden, zoniet zou u sterven (gehoorverslag CGVS, p. 15). Vreemd genoeg lieten de autoriteiten u gewoon gaan, hoewel ze u vier dagen hadden vastgehouden en gefolterd omdat ze dachten dat u bij de taliban behoorde. Opmerkelijk is verder dat ze u in het ziekenhuis waar uw vader u naartoe bracht blijkbaar ook niet bewaakten, zodat u de volgende dag gewoon het ziekenhuis uit kon wandelen (gehoorverslag CGVS, p. 16). Welk ziekenhuis het was blijkt u ook niet te weten, wat toch ook zeer bevreemdend is (gehoorverslag CGVS, p. 15). Ondanks het feit dat u een volwassen man bent, regelde uw vader alles voor u, inclusief het geld voor uw vlucht uit Afghanistan. Het is opmerkelijk dat u geen idee blijkt te hebben over hoeveel de reis uw vader zou gekost hebben (gehoorverslag CGVS, p. 16). Wat er nadien met uw vader gebeurde is niet duidelijk, aangezien u de ene keer zei dat hij meegenomen was en dan weer dat hij gedood was, waarna u weer beweert dat uw moeder zei dat hij meegenomen werd (gehoorverslag CGVS, p. 13, 16). Nochtans verklaarde u op de Dienst Vreemdelingenzaken dat uw vader op 10/08/1388 (omzetting Gregoriaanse kalender 1/11/2009) overleden is (verklaring Dienst Vreemdelingenzaken vraag 11).

Uit het bovengaande volgt dat ook aan uw asielrelaas geen geloof kan worden gehecht. Bijgevolg kan aan u de vluchtelingenstatus zoals bepaald bij artikel 48/3 van de gecoördineerde Vreemdelingenwet niet worden toegekend. Om dezelfde reden komt u niet in aanmerking voor toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus zoals bepaald bij artikel 48/4 § 2, b van de gecoördineerde Vreemdelingenwet.

Er dient te worden vastgesteld dat u de subsidiaire bescherming volgens art. 48/4 §2, c niet kan worden toegekend. U blijkt minstens tot 2005, in Kabul te hebben gewoond. U hebt er twaalf jaar lang gestudeerd. Uw familie, moeder, zussen en schoonbroer wonen inmiddels terug in Kabul in de wijk Shar Shahid bij (gehoorverslag CGVS, p. 5). De problemen die uw vader er in het verleden zou gehad hebben, kunnen bijgevolg nooit van dergelijke aard geweest zijn dat uw familie niet veilig zou zijn in Kabul, gezien zij er opnieuw wonen. Bovendien maakte u het politieke verleden van uw vader en zijn problemen hierdoor al weinig aannemelijk. U beweert tijdens uw verblijf in Ghazni overigens regelmatig teruggekeerd te zijn naar Kabul en u verklaarde ook daar toen naartoe te willen terugkeren

om te werken of te studeren (gehoorverslag CGVS p. 7). Er kan dan ook worden aangenomen dat u een redelijk en reëel verblijfsalternatief heeft, namelijk de stad Kabul.

Uit research van CEDOCA blijkt dat er door de grote internationale aanwezigheid in Kabul voldoende verslaggeving over de veiligheidssituatie in de hoofdstad Kabul bestaat en dat de veiligheidssituatie niet significant is gewijzigd sinds het UNHCR advies van oktober 2008. (zie bijgevoegd antwoorddocument "Veiligheidssituatie in Afghanistan en in de stad Kabul" dd. 19 november 2009). In de hoofdstad Kabul worden aanvallen uitgevoerd door de Taliban, doch in de hoofdstad Kabul wordt geen "open combat" gevoerd. De incidenten in de hoofdstad nemen de vorm aan van zelfmoordaanslagen en aanvallen op high profile doelwitten in het centrum van de stad waarbij de internationale aanwezigheid en Afghaanse autoriteiten worden gevisieerd en nemen ook de vorm aan van zelfmoordaanslagen en berrmbommen tegen de Afghaanse en internationale troepen in de stad en op de belangrijkste invalswegen. De gewone Afghaanse burgers worden bij deze aanvallen niet gevisieerd. Ook is het geweld in de hoofdstad Kabul niet aanhoudend en gelokaliseerd en is de impact ervan op het leven van de gewone Afghaanse burger eerder beperkt. Bijgevolg komt u ook niet in aanmerking voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus zoals bepaald bij artikel 48/4 § 2, c van de gecoördineerde Vreemdelingenwet.

De documenten die u voorlegt, wijzigen niets aan bovenstaande vaststellingen. Wat de taskara betreft dient in de eerste plaats te worden opgemerkt dat het wel zeer opmerkelijk dat deze taskara uw eigen verklaring dat u in Kabul geboren zou zijn, niet ondersteunt (gehoorverslag CGVS, p. 3): er staat immers op dat u afkomstig zou zijn uit Ghazni en daar de taskara zou hebben afgehaald, terwijl u zelf beweerde dat u hem in Kabul afhaalde (gehoorverslag CGVS, p. 5). U beweerde dat het om een fout gaat van de persoon die u de taskara gaf, kon gaan, maar voegde onmiddellijk toe dat deze gewoon had opgeschreven wat u hem had gezegd. Deze verklaring kan derhalve niet worden aangenomen. Aan de taskara kan dan ook maar weinig bewijswaarde worden gehecht. De partijlidkaart van uw vader bewijst dat uw vader in 1982 lid was van de communistische partij en dat hij blijkbaar lidgeld betaalde tot 1990, maar vormt op geen enkele manier een bewijs dat hij – of u – daardoor de laatste jaren concrete problemen zou hebben gekend. Ook met de foto's waarop uw vader zou staan afgebeeld met belangrijke politieke figuren en enkele vrouwen, kunt u de hierboven vastgestelde ongeloofwaardigheid van uw asielrelaas niet ontkrachten.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2..1. Verzoeker voert in een enig middel de schending aan van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, evenals van artikel 1, A (2) van de Conventie van Genève, en artikel 1 (2) van het Protocol van New York.

Verzoeker voert aan dat zijn vader nooit over zijn politieke activiteiten met zijn kinderen praatte en dat verzoeker door het stilzwijgen van zijn vader ook nooit de reden van hun verhuis van Kabul naar Ghazni heeft gekend. Met betrekking tot de voedingswinkel bevestigt verzoeker dat zijn vader de voedingswinkel uitbaatte en hij er af en toe na de school meehielp. Verzoekers activiteiten in Ghazni waren beperkt tot binnen zitten en boeken lezen zodat hij hieromtrent toch moeilijk meer verklaringen kan afleggen. Verzoeker heeft bij het bezoek van de Taliban aan de apotheek van zijn broer niet om meer uitleg gevraagd omtrent de verwondingen. Verzoeker wilde geen problemen met deze personen en deed wat hem gevraagd werd. Verzoeker stelt verder dat hij door de politie naar het ziekenhuis werd gebracht, niet samen met zijn vader. Waarom het vier dagen duurde vooraleer zijn vader verzoeker opzoekt weet verzoeker niet. Bellen kon hij niet want zijn gsm was in beslag genomen. Verzoekers vader heeft het nodige geregeld opdat verzoeker het ziekenhuis kon verlaten; verzoekers vader regelde ook alles met de smokkelaar opdat verzoeker zo snel mogelijk Afghanistan kon verlaten. Verzoeker heeft zijn volledige medewerking verleend, hij heeft de gegrondheid van zijn vrees voldoende aannemelijk gemaakt.

Met betrekking tot de subsidiaire bescherming betoogt verzoeker dat de tegenpartij onvoldoende motiveert waarom de subsidiaire beschermingsstatus wordt geweigerd. Verzoeker stelt dat de beoordeling van de asielaanvraag los staat van de beoordeling van het reëel risico van artikel 48/4 zodat de tegenpartij niet mocht besluiten dat verzoeker niet in aanmerking komt voor de subsidiaire bescherming omdat er geen geloof wordt gehecht aan het asielrelaas. Er moet worden aangetoond dat verzoeker de nationaliteit heeft van het land, afkomstig is van de regio en dat er redelijkerwijze niet kan

verwacht worden dat hij elders zijn toevlucht zoekt. Verzoeker legt een bewijs van zijn identiteit neer, namelijk zijn taskara. Zijn eerste taskara werd in Kabul afgegeven, zijn duplicaat heeft hij in Ghazni verkregen. Met betrekking tot het vestigingsalternatief in Kabul stelt verzoeker dat er op zijn minst een update zou moeten zijn van de neergelegde informatie met betrekking tot de veiligheidssituatie in Kabul, hij verwijst hiervoor naar artikel 8, lid 2 van de Procedurerichtlijn 2005/85/EG. Verzoeker loopt een reëel risico om bij gedwongen terugkeer te worden onderworpen aan een behandeling die in strijd is met artikel 48/4, §2, b van de vreemdelingenwet. Verzoeker heeft immers elektrische schokken gekregen en ondervindt hiervan nog steeds maagproblemen. Deze verwondingen die fysiek niet aanwezig zijn op zijn lichaam, zijn het gevolg van folterpraktijken. Indien tegenpartij hierover twijfelde had zij een medisch expert moeten raadplegen en dit omdat de verwondingen kunnen kaderen in een mogelijke schending van artikel 3 EVRM.

Besluit: Verzoeker vraagt in hoofdorde een hervorming van de bestreden beslissing en verzoekt erkend te worden als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet minstens in aanmerking te komen voor de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet. Verzoeker vraagt in subsidiaire orde de beslissing te vernietigen zo de Raad van oordeel zou zijn dat bijkomend onderzoek nodig is om te oordelen over zijn statuut van vluchteling.

2.2. Verzoekers asielrelaas berust op de problemen die hij heeft ondervonden nadat hij betrappt werd door de politie bij het geven van medicijnen uit de familieapothek, aan de Taliban. Deze feiten deden zich voor kort nadat verzoeker en zijn familie van Kabul naar Ghazni verhuisden en zijn broer er een apotheek opende. De commissaris-generaal wees verzoekers asielaanvraag af op grond van de vaststelling dat verzoeker op basis van zijn verklaringen geen duidelijkheid schept omtrent zijn profiel, zijn recente bezigheden en zijn verblijfplaatsen.

2.3. De Raad stelt vast dat verzoeker vooreerst niet aannemelijk maakt dat zijn vader plots beslist het relatief veilige Kabul te verlaten om te verhuizen naar het onveilige Ghazni. Verzoeker stelt dat zijn vader zich hulde in stilzwijgen over de exacte redenen van zijn beslissing om te verhuizen. In redelijkheid kan echter niet worden aangenomen dat niemand van de familieleden zich hierover informeerde gelet op de precare veiligheidstoestand in de regio. Het is bovendien evenmin aannemelijk dat verzoekers activiteiten gedurende zijn driejarig verblijf in Ghazni beperkt bleven tot "binnen zitten en boeken lezen" gelet op zijn profiel. Verzoeker had immers gestudeerd en was op dat ogenblik ongeveer 20 jaar oud. Daargelaten deze vaststellingen blijkt verzoekers eigenlijke asielrelaas bovendien doorspekt met vaagheden en onwaarschijnlijkheden. Verzoeker verklaart dat de Taliban zijn hulp inriepen om een gewonde te verzorgen. Er mag dan verwacht worden dat verzoeker kan preciseren over welk soort verwondingen het gaat, minstens hoe de gewonde zijn verwondingen had opgelopen of wat er met deze persoon gebeurd was. Het relaas omtrent de daaropvolgende arrestatie, opsluiting en ontsnapping van verzoeker vertoont dermate veel tegenstrijdigheden en vaagheden dat er nog weinig geloof kan worden aan gehecht. Verzoeker verklaart aanvankelijk immers dat hij werd meegenomen door de politie nadat deze de talibs hadden neergeschoten, dat hij gedurende vijf dagen werd vastgehouden, vervolgens door de politie naar het ziekenhuis gebracht waaruit hij uiteindelijk is kunnen ontsnappen om na de ontsnapping alles aan zijn vader te vertellen die vervolgens zijn vertrek uit Afghanistan regelde (vragenlijst, 19 januari 2010, 2). Bij het Commissariaat-generaal verklaarde verzoeker daarentegen dat zijn vader hem de vierde dag in de gevangenis kwam opzoeken, vaststelde dat hij zwaar was mishandeld waardoor hij vervolgens naar het ziekenhuis werd gebracht waar zijn vader hem de volgende dag een kleed kwam brengen om hem te bedekken waarop zij het ziekenhuis verlieten, naar Kabul vertrokken waar zijn vader hem aan de smokkelaar voorstelde (gehoorverslag, 12). Gelet op deze vaststellingen kon de commissaris-generaal terecht besluiten dat er geen geloof kan worden gehecht aan verzoekers beweerde vertrek van Kabul naar Ghazni, noch aan het eigenlijke asielrelaas dat er zich zou hebben voorgedaan. Verzoeker toont derhalve niet aan dat hij vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin vreest noch dat hij een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, a en b van de vreemdelingenwet loopt. Artikel 3 EVRM stemt inhoudelijk overeen met artikel 48/4, §2, b van voormelde wet van 15 december 1980. Aldus wordt getoetst of in hoofde van verzoeker een reëel risico op ernstige schade bestaande uit foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing voorhanden is (cf. HvJ C-465/07, *Elgafaji v. Staatssecretaris van Justitie*, 2009, <http://curia.europa.eu>).

2.4. Wat betreft het reëel risico op ernstige schade als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een gewapend conflict stelt de Raad vast dat verzoeker vooreerst niet betwist dat hij over een vestigingsalternatief beschikt in Kabul. Verzoeker toont niet aan en er is geen gegeven voorhanden dat er op dit ogenblik in de stad Kabul een gewapend conflict aan de gang is in de zin van artikel 48/4, § 2, c

van de vreemdelingenwet. Hoewel de verwerende partij niet tegenspreekt dat er in Afghanistan sprake is van een gewapend conflict blijkt uit de informatie die de verwerende partij op 26 maart 2012 aan de Raad overmaakte dat verschillende gezaghebbende bronnen aangeven dat de veiligheidssituatie in Afghanistan regionaal verschillend is. Zo maakt ICRC een onderscheid tussen combat zones in meer dan de helft van het land en asymmetrische aanvallen in de rest. Uit de analyse van de veiligheidssituatie door CEDOCA blijkt dat er in de hoofdstad Kabul "asymmetrische aanvallen" voorkomen doch geen "open combat" wordt gevoerd. Vanaf 2010 stelde ANSO (Afghan NGO Safety Office) dat er een afname was van het geweld in de stad, in contrast met de toename in de rest van het land. De veiligheidstoestand in de stad werd rustig genoemd (Subject Related Briefing "*Afghanistan – Veiligheidssituatie in Afghanistan en in de stad Kabul*" d.d. 17 augustus 2010 met update van 17 augustus 2011). De stad lijdt wel onder aanslagen met "Improvised Explosive Devices" (IED's), meer bepaald bembommen en zelfmoordaanslagen tegen de Afgaanse en internationale troepen in de stad en op de belangrijkste invalswegen. Deze zelfmoordaanslagen zijn gericht tegen "high profile" doelwitten in het centrum van de stad waarbij de internationale aanwezigheid en Afgaanse autoriteiten worden gevisieerd. De gewone Afgaanse burgers worden bij deze aanvallen niet gevisieerd. Uit de beschikbare informatie blijkt dat het geweld in de stad Kabul plaatselijk en niet aanhoudend is en de vorm aanneemt van asymmetrische aanvallen, zodat er geen sprake kan zijn van een conflict in de zin van artikel 48/4, §2, c van de vreemdelingenwet. Bijgevolg bestaan er geen zwaarwegende gronden om aan te nemen dat verzoeker bij een terugkeer naar Afghanistan een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c van de vreemdelingenwet.

2.5. Verzoeker vraagt *in fine* van zijn verzoekschrift de bestreden beslissing te vernietigen. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor de Raad niet over de grond van het beroep zou kunnen oordelen. Verzoeker geeft verder niet aan welke substantiële onregelmatigheden aan de bestreden beslissing zouden kleven in de zin van artikel 39/2, §1, 2° van de vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twaalf april tweeduizend en twaalf door:

dhr. M. BONTE,
mevr. A. VAN ISACKER,
mevr. M.-C. GOETHALS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,
rechter in vreemdelingenzaken,
rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. ROSIER,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. ROSIER

M. BONTE